

lig, undertiden endog større Indtægter, end deres Lønning som Stationsforstandere andrager (se Bilag 2), saa maa Udvalget formene, at de i det hele ere vel aflagte, og at der neppe kan anføres et antageligt Argument imod at opstille dem i 11te Lønningsklasse, hvor de for øvrigt traditionelt høre hjemme.

Ændringsforslag Nr. 19, stillet af Udvalget, gaar ud paa, at Udtrykket: „— dog ikke ved Overgangen fra 10de til 11te Lønningsklasse —“ skal indsættes i Lovforslagets § 2, Side 3, sidste Stykke, efter Ordene: „Ved Overgangen til en anden Stilling i samme eller i en lavere Lønningsklasse“. For at forklare, hvad Meningen er med dette Ændringsforslag, henleder man Opmærksomheden paa en Betragtning, der er fremsat Side 13 i de Lovforslaget ledsagende Bemærkninger. Denne Betragtning gaar ud paa, at hvis man opretholder Stationsforstanderne af 7de Klasse som særlig Klasse og opfører dem under 11te Lønningsklasse, saaledes som Jernbanekommissionen har gjort, og Forslaget gennemføres og bliver Lov, saa vil Følgen blive den, at en Assistent, der derefter faar Ansættelse som Stationsforstander af 7de Klasse, til dette sit Embede medfører den i sin tidligere Stilling ifølge Tjenestetiden erhvervede Ret til Alderstillaæg. Rigtigheden af denne Betragtning motiveres i Bemærkningerne til Forslaget ved at henvise til en Bestemmelse under § 2, Side 3, sidste Stykke, der lyder: „Ved Overgangen til en anden Stilling i samme eller i en lavere Lønningsklasse bevares den i den tidligere Stilling ifølge Tjenestetiden erhvervede Ret til Alderstillaæg“. Udvalget skal ikke indlade sig paa at afgøre, om denne Betragtning maa anses for juridisk rigtig eller ikke. Men da det maa gaa ud fra, at siden denne Betragtning er indført i Forslagets Motiver, er der Mulighed for, at den ogsaa kan blive praktiseret, og da det endvidere ikke ønsker dette, ikke ønsker, at 7de Stationsforstander-Klasse skal være Døren, hvorigennem Assistenterne skulle kunne føre deres Anciennitet med Hensyn til Alders-

tillæg med sig over i Stationsforstandernes Klasser, et Forhold, der vilde medføre en betydelig Merudgift for Statsbanedriften, saa har det stillet det anførte Ændringsforslag, idet det finder, at man ved dettes Vedtagelse nemmest og sikrest afværger bemeldte Fare.

Ændringsforslag Nr. 20, stillet af Udvalget, gaar ud paa dels at udvide og dels at begrænse den Bestemmelse, der findes i Lovforslagets § 2, 3die Side, næstsidste Punktum, og hvis Indhold er, at alle Stationsforstander-Klasser, Godsekspeditører og Overassistenter med Hensyn til Beregning af Alderstillaæg skulle betragtes som een Lønningsklasse. Udvidelsen af denne Bestemmelse bestaar deri, at den ifølge Ændringsforslaget ogsaa kommer til at omfatte Forstanderen paa Kjøbenhavns Hovedbanegaard, hvad der ikke har været Tilfældet hidtil. Udvalgets Flertal er af den Opfattelse, at den Mand, der skal være Forstander paa Kjøbenhavns Hovedbanegaard, Landets mest trafikerede Banestation, bør udmærke sig ved særlig Dygtighed. Men det maa tillige antage, at kun naar den ovenanførte Bestemmelse faar den i Ændringsforslaget foreslaaede Udvidelse, vil det være muligt for Administrationen til enhver Tid, naar Embedet som Stationsforstander paa Kjøbenhavns Hovedbanegaard skal besættes paa ny, at faa dette vigtige og ansvarsfulde Embede besat med en Mand, der kan anses for i særlig Grad at være skikket til at overtage det. Med Hensyn til Begrænsningen af den nævnte Bestemmelse, anføres et Eksempel, der bedst vil belyse Begrænsningens Ønskelighed. En Stationsforstander i 8de Lønningsklasse forflyttes i fremrykket Alder til et Stationsforstander-Embede i 3die Lønningsklasse, altsaa til en Hovedstation, og efter i 5 Aar at have siddet inde med dette Embede, tager han sin Afsked og faar højeste Pension, det vil sige: $\frac{2}{3}$ af Gennemsnitsindtægten, han har haft de sidste 5 Aar før Afskedigelsen. Idet man dernæst gaar ud fra, at Embedsboligens aarlige Lejeværdi er den samme for begge de omtalte Embeder, saa man kan unnlade